תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · מועד

גליוני השס על ירושלמי פסחים

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי פסחים

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-פסחים/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה א 4
הלכה ח 4
פרק ב 4
הלכה ב 4
הלכה ה 4
הלכה ז 4
פרק ג 5
הלכה ג 5
הלכה ח 5
פרק ד 5
הלכה א 5
הלכה ח 5
הלכה ט 6
פרק ה 6
הלכה ג 6
הלכה ד 6
פרק ו 6
הלכה א 6
הלכה ב 7
פרק ז 7
הלכה ב 7
הלכה ד 7
הלכה ה 7
הלכה יב 7
פרק ט 8
הלכה ד 8
פרק י 8
הלכה א 8

פרק א

הלכה א

שכן מכניסין לשם בשבתות ובראשי חדשים, נ"ב ע' תוס' פסחים ק"א א' ד"ה דאכלו ושתו כו' ולפי' הגי' כאן בשבתות דבריהם צ"ע וגם הא דנאמר שם וגנו ע"ע ירושלמי ביכורים פ"ג ה"ב וילינו בבית הכנסת:

שםיש חצר שהוא כמבוי כו' עד ומבוי שאין הרבים בוקעין בתוכו הרי הוא כחצר, נ"ב כל' זה ירושלמי כתובות פ"ז ה"ו:

שם וחש לומר שמא הבהמים כו', נ"ב תיבת הבהמים פירושו מנהיגי הבהמות כמ"ש הק"ע וכן בירושלמי נדרים פי"א הי"ב הביאם שלי פיתני ובפני משה הביאם כמו הביהם שומר הבהמות שלי כו' ואולם בירושלמי מעשרות פ"ב ה"ד ר' אבוה אמר התרינו לבהמין ושם תיבת לבהמין פירושו לבהמות עצמן לא לבני אדם מנהיגי ושומרי הבהמות:

הלכה ח

א"ר יוסי בי ר' בון תמן כדי לחוס על נכסיהן של ישראל והכא מאי אית לך, נ"ב כל' זה לקמן פ"ג ה"ג:

שם הסיע דבר תורה, נ"ב פי' הסיע דעת ד"ת ונקט ל' קצרה תיבת הסיע לבד וכזה בירושלמי דמאי פ"ז ה"ד טעמא דר' יוסי שמא יסיע והכוונה שמא יסיע דעת:

שםא"ר בון בר חיי' קומי ר' זעירא תיפתר כו' עד כר"ש, נ"ב כל' זה לקמן פרק ב' הלכה ב':

פרק ב

הלכה ב

אית לך מימר בדר עמו, נ"ב פי' הרי אסור לדור עמו שמא ילמוד ממעשיו כמבואר בבבלי ריש הדר:

שם דר' מאיר קונס בדברים, נ"ב מעניין זה בירושלמי סוטה פ"ד ה"ג ובכל הדברים ר' מאיר קונס כו':

הלכה ה

ר' יוסי בי ר' בון אמר יסיחלי, נ"ב כצ"ל וכל' זה בירושלמי כלאים פ"א ה"ב עמש"ש בגליון:

הלכה ז

א"ל ר' פנחס בשם ר' אילא הכין הוה רבי חיי בה, נ"ב נ' דצ"ל א"ל ר' פנחס הכין הוה ר' אילא רבך הוי בה והיינו דר' פנחס אמר לר' יוסה דר' אילא רבי ג"כ דיקדק בהברייתות

כן דמ"ד שופכן במקום אשבורן בשהי' אשבורן גבוה כו' וכזה יש בירושלמי תרומות פ"ב ה"ב ר' יונה ור' יוסי תרין אמרין דרך התפח לצמוק כו' אמר לון ר' אחא כן ר' אילא רבכון הוי בה:

פרק ג

הלכה ג

כהדא דתני הלש עיסה כו', נ"ב ירושלמי ביצה פ"א ה"ח כל העניין:

הלכה ח

אית תניי תני ומחליף ר' יעקב בר אחא בשם ר' יוסי כמתניתין א"ר יודן סימנא כו', נ"ב כל' זה בירושלמי כלאים פ"ו ה"ג:

פרק ד

הלכה א

א"ר יוסה פסח שהקריבו בשחרית אינו פסח עולה שהקריבוה בשחרית עולה היא, נ"ב כל' זה לקמן פ"ט ה"ו:

שםדר' יודה אמר אסור לפרש בים הגדול, נ"ב ירושלמי מועד קטן פ"ג ה"א, וע' ירושלמי שבת פ"ב ה"ו בג' מקומות השטן מצוי לקטרג המהלך בדרך לעצמו והישן בבית אפל לעצמו והמפרש בים הגדול:

שםבמתמי', נ"ב העיקר בהקושי' כפי' הב' שבק"ע אך מאי דמשני במתמיה אין נ' הפי' כדבריו רק הפי' דאיירי באדם שידוע שהוא מחליש אם אין עושה מלאכה וכעניין שמצינו בבבלי ב"מ ע"ז א' כי קאמר רבא באכלושי דמחוזא דאי לא עבדי חלשי ותיבת במתמי' פירושו במחליש ע' בבלי פסחים ע"ד ב' מאי שנא מחלא מתמהא וברש"י, מתמהא, חלש מעיקרו כו' ובבבלי סנהדרין צ"ה א' אמרי נישדי בי' ידא האידנא אמר להו תמהיתו פי' נתחלשתם מטורח הדרך ע"ש וכך כאן במתמי' פירושו במחליש היינו במי שידוע בו שאם אין עושה מלאכה מחליש וע"כ אם לא יעשה מלאכה יהי' ניכר דהוא וודאי רק מחמת איסור והוי מחלוקת:

הלכה ח

שלשה עשר ארבעה עשר חמשה עשר ומקצת היום ככולו, נ"ב כל' זה ירושלמי חלה פ"א ה"א:

הלכה ט

הוות נימורת בציפורין, נ"ב פי' הק"ע שהית' אשה בציפורי ממקום ששמו נימורי והוזכר המקום ההוא בירושלמי ר"ה פ"א ה"ד אריב"ל אנא עריב לאילין דאזלין לנמורין כו' ובק"ע אני ערב לאותן שהולכין למקום ששמו נימורין כו' וע"ע ירושלמי יומא פ"ח ה"ב בכותבת נמרית:

פרק ה

הלכה ג

שחטו שתתכפר בו חצי חבורות ר' יונה פוסל כו', נ"ב ע' תוס' זבחים ד' א' ד"ה וישנן דאם שחט קרבן ציבור לשם יחיד לא מיפסיל משום שינוי בעלים שהרי גם הוא בעליו עש"ה ובאתי רק להעיר:

הלכה ד

אילולי דתניתה חזקי' מצינו דבר פסול וחייבין עליו, נ"ב (כצ"ל ותיבת חטאת צריך למחוק) פי' בתמי' והכוונה דמהא דתנן במתני' דעובר בל"ת דהכוונה דלוקה דאילו היותו עביר' פשיטא דהא הלאו מפורש בתורה וא"כ מן המשנה עצמה דלוקה הייתי יודע דהשחיטה כשיר' גם אם לא שנאה חזקי' דאי אי' דפסולה הרי לא הועילו מעשיו ואמאי חייב מלקות וס"ל כאביי דאי לא מהני לא לקי ומ"ש אח"ז המחמץ כו' הוא עניין בפ"ע: **שם** הקטיר אימורין כו' מ"ד חייב זבח מכל מקום [דגם האימורין הם מן הזבח] מ"ד פטור דם מה זריקה מיוחדת כו' יצאו הקטר אימורין שאין מעכבין את הכפרה (כצ"ל) וכאן צ"ל הך דלהלן ר' יעקב כו' בעא כו' מ"ד פטור ניחא מ"ד חייב מ"ט (כצ"ל) פי' הא כתי' דם זבחי וחייבה תורה רק אדם הזבח ולא אאימורי זבח א"ל למידין פטור מפטור ואין למידין פטור מעונש (כצ"ל) פי' דכיון דתיבת דם בא לחייב וכדאמר בבריתא אין לי אלא שוחט זורק מניין ת"ל כו' דם אין ללמוד ממנו מיעוט אהקטרה דהא איצטריך לגופי' לחייב אזריקה והכתוב בא כסדר לחייב היינו לא תשחט מחייב אשחיטה ואח"כ מוסיף תיבת דם לחייב גם אזריקה ואח"כ תיבת זבחי לחייב גם אהקטרה:

פרק ו

הלכה א

כך אם יהי' השרץ כו' עד מיד הוא טהור, נ"ב ירושלמי תענית פ"ב ה"א:

שם מפני מה נוהגין ב"ד שלמטן בכבוד כו', נ"ב נ' דצ"ל מפני מה נוהגין כבוד בבי"ד שלמטן כו' והיינו דאפי' חכמים היותר גדולים נוהגים כבוד בבית דינו של הנשיא כדי שלא ירבו מחלוקת בישראל ובית דינו של נשיא נקרא כך בי"ד שלמטה ע' ירושלמי סוטה פ"ז ה"ד ארור אשר לא יקים כו' זה הבי"ד שלמטן ע"ש בפני משה גי' הרמב"ן ז"ל וע"ע ירושלמי ר"ה פ"ב ה"ה והן בייתא דלרע ובק"ע והך בית הנשיא שלמטה כו' והוא ג"כ כנ"ל דבית הנשיא נקרא בית שלמטה:

הלכה ב

כיי דמר ר' אימי עשירין היו בתשובות כו' עד והוא מתיב חד מינהון, נ"ב ירושלמי כלאים פ"ב ה"ג בסופה, נזיר פ"ה ה"ב בסופה:

פרק ז

הלכה ב

ר' גמליאל חלוק על חכמים ועושה הלכה כיוצא בו, נ"ב זה מאמר בפ"ע והוא קושי' על ר"ג דנהי דחלוק על חכמים וס"ל דמותר לצלות על האסכלה מ"מ לא הי' לו לעשות מעשה להקל כדעת עצמו נגד החכמים ונשאר הירושלמי בקושי' וכזה מקשה הירושלמי בברכות פ"א ה"א פיסקא מעשה שבאו בניו כו' ור' גמליאל פליג על רבנן ועבד עובדא כוותי' בתמי' ותיבות "כיוצא בו" הם ממש כתיבת כוותי' וכן בירושלמי ע"ז פ"ג ה"י מקשה הירושלמי ג"כ כן ע"ש דאמר וקשיא ר"ש חלוק על חכמים ועושה מעשה כיוצא בו וגם שם נשאר בקושי' ותיבת הלכה דכאן אולי הוא ט"ס וצ"ל מעשה:

הלכה ד

חמשה דברים באין בטומאה ואין נאכלין בטומאה, נ"ב נזכר בירושלמי שקלים פ"ד ה"א נעשה כחמשה דברים שהן באין בטומאה ואינן נאכלין בטומאה ע"ש:

הלכה ה

ונשא אהרן את עון הקדשים עון הקריבים לא עון המקריבים, נ"ב ירושלמי שבועות פ"א ה"ד:

הלכה יב

בגג מבוצר לאויר חצר היא מתניתא, נ"ב כל' זה ירושלמי מעשרות פ"ג ה"ג ועמש"ש בגליון:

פרק ט

הלכה ד
נכנס בלילה כו', נ"ב עמ"ש בזה בגליון ירושלמי ביכורים פ"ג ה"ד ד"ה ר' הונא בעי כו':

פרק י

הלכה א
והבא על ארוסתו בבית חמיו לוקה, נ"ב ירושלמי קידושין פ"ג ה"ח:
שם מהו לשתותן מפוסקין, נ"ב ע' שו"ת שבות יעקב סי' כ"ב: